

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205848
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320205848.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matky - X. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, T., zastúpenej Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šala, IČO: 47 241 543, a otca - C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, J., zastúpeného Zahradnikova.SK s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 50 187 309, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, za konania vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 39P/50/2019, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 39P/103/2020-34 zo dňa 13.05.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že návrh matky sa z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením, na čas do právoplatného skončenia vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 39P/50/2019, zveril maloletého J. E., nar. 24.09.2016 do osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť platiť výživné vo výške 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 13.05.2020 a vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol po oboznámení sa s návrhom matky podľa § 2 ods. 1, § 366 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový priadok (ďalej CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods.1, § 329 ods. 1, § 330 ods.1, § 333 zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový priadok (ďalej CSP), dospejúc k záveru o splnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v matkou požadovanom smere. Súd prvej inštancie uviedol, že matka svojim návrhom preukázala bezodkladnú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, ako i osvedčenie existencie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Konštatoval, že matka sa odsťahovala s maloletým zo spoločnej domácnosti, ktorú viedli s otcom maloletého a býva u svojich rodičov v T., pričom medzi rodičmi, ktorí nie sú dohodnutí na starostlivosti o maloletého, vznikajú konflikty a ich vzťahy sú narušené. Uviedol, že zohľadňoval vek maloletého (3 roky), pre ktorého je prítomnosť matky nevyhnutná a to, že kolíznym opatrovníkom neboli zistené, ani hlásené nedostatky v starostlivosti matky o maloletého. Vychádzal z tvrdení matky uvedených v návrhu, že maloletý býval počas realizovanej striedavej osobnej starostlivosti, počas odlúčenia rodičov v roku 2019 plačlivý, o správaní sa otca, o jeho žiarlivostnej, agresívnej, manipulátorskej a nevyspytateľnej povahe a o jeho neschopnosti postarať sa samostatne o maloletého. Prihliadol na skutočnosť, že matka sa stará o maloletého, ktorý má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. Súd prvej inštancie dôvodil, že bez okamžitého zásahu súdu je tu nebezpečenstvo reálnej a

bezprostredne hrozacej ujmy maloletého, ktorý je vystavený stresovým situáciám pri konfliktoch medzi jeho rodičmi. Pretože maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky a podľa tvrdenia matky otec na výživu maloletého dobrovoľne neprispel, uložil otcovi povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP, vo výške 150 eur mesačne. Vychádzal zo mzdového listu otca založeného v pripojenom súdnom spise sp. zn. 39P/50/2020, podľa ktorého je otec zamestnaný v spoločnosti Alza.sk s.r.o. Povinnosť platiť výživné otcovi určil od vydania neodkladného opatrenia a v časti, v ktorej sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia odo dňa podania návrhu zamietol. Uviedol, že povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere na maloleté dieťa neodkladným opatrením súd nariadi tomu rodičovi, ktorý nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, ak bez vážnejších pochybností má aspoň osvedčené, že povinný rodič si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní. Súd prvej inštancie tiež rodičom odporučil, aby sa o zmierné riešenie úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému pokúsili dohodou, prípadne za pomoci mediátora, alebo psychologickú intervenciu, tiež odporučil rodičom individuálne alebo párové poradenstvo, alebo sa obrátiť na pomoc súdom ustanoveného opatrovníka maloletého. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu podal odvolanie otec, žiadajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh matky zamietnuť. Poukázal na obsah spisov vedených vo veciach maloletého na Okresnom súde Bratislava III a rozhodnutí súdu o doposiaľ podaných návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení. Uviedol, že súd prvej inštancie svojimi doterajšími rozhodnutiami vo veci starostlivosti súdu o maloletého vytvoril stav, kedy neposkytol ochranu ohrozeným a následne aj porušeným právam maloletého, ako aj jeho. Mal za to, že z vykonaného dokazovania nemohol súd dospieť k záveru, že by presťahovanie maloletého do T. a s tým súvisiace zverenie maloletého do starostlivosti matky, bolo v jeho najlepšom záujme, a to najmä s poukazom na posúdenie vhodných podmienok pre vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb maloletého s obidvomi rodičmi a s inými blízkymi osobami, ktoré matka presťahovaním maloletého mimo jeho obvyklého bydliska a bez jeho súhlasu nerešpektovala. Mal za to, že neboli splnené podmienky pre vyhovenie návrhu matky ani z pohľadu existencie nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy maloletému. Pokiaľ súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že zveril maloletého do starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti neboli kolíznym opatrovníkom zistené ani hlásené nedostatky zdôraznil, že opatrovníkom však neboli zistené ani hlásené nedostatky v jeho starostlivosti o maloletého, čo už súd prvej inštancie neuviedol. Mal za to, že u oboch rodičov boli rovnaké východiskové podmienky pre posúdenie zverenia maloletého do starostlivosti jedného z nich rodičov. Poukázal na svoje návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorých mal súd pri svojom rozhodovaní o návrhu matky vedomosť o tom, že sponchyboval schopnosť matky postarať sa o maloletého a jej zámer maloletého presťahovať. Naopak, osvojil si nepreukázané tvrdenia matky o jeho povahe, ktoré sa nezakladajú na pravde. Z dôvodu elementárnej úcty k matke, ako aj z dôvodu, že nechcel vytvárať konflikty, neuviedol konkrétne skutočnosti z ich života, kedy matka konala tak, že ohrozila priamo maloletého. S ohľadom na konanie matky, ktorá svojvoľne odišla s maloletým do T., obmedzila mu kontakt so synom, vylúčila ho zo starostlivosti a výchovy maloletého a súdu uviedla o ňom klamlivé tvrdenia, uviedol konkrétne prípady, kedy sa prejavilo nezodpovedné správanie matky vo vzťahu k maloletému. Pokiaľ si súd osvojil, že s ohľadom na vek maloletého je nevyhnutná prítomnosť matky a nie otca, uviedol, že takýto všeobecný záver súdu je v rozpore s nesprávnym zistením skutočného stavu veci. Súd mal podľa neho posudzovať individuálne pomery na strane účastníkov konania a nie rozhodovať výlučne na základe tvrdení matky, ktoré neboli preukázané. K záveru súdu, že v zásade hlavným dôvodom, pre ktorý zveril maloletého do starostlivosti matky, je vek maloletého, kedy je prítomnosť matky nevyhnutná a plačlivosť maloletého počas realizovania striedavej osobnej starostlivosti v roku 2019 uviedol, že napriek veku maloletého 3,5 roka súd nevzal do úvahy fakt, že maloletý už od dvoch rokov navštevoval škôlku, matka maloletého pracovala, čiže maloletý už bol viac ako rok a pol, bol zvyknutý na denný režim bez matky, rodičia v minulosti už v útlejšom veku dieťaťa zabezpečovali striedavú osobnú starostlivosť o neho, maloletého pripravoval do škôlky, vyberal ho zo škôlky, matka končila v práci až okolo 17:30, dokedy sa o maloletého staral, a bol ten, kto maloletého aj uspával. Tvrdenia matky o správaní otca k maloletému, či neschopnosti sa o neho postarať, vyvracia aj samotné vyjadrenie matky v komunikácií so starou matkou, kedy matka napriek ich partnerským problémom koncom roku 2018 o ňom uviedla, že je úžasný otec, čo preukazuje účelovosť aktuálnych tvrdení matky. Fakt, že maloletý vo veku troch rokov, keď sa zobudí, ide za ním a nie za matkou, vyvracia konštatovanie súdu, ktorý len s ohľadom na vek maloletého si ustálil, že prítomnosť matky je pre maloletého nevyhnutná. Namietal, že súd sa vôbec nevysporiadal s predloženými správami zo škôlky a správou kolízneho opatrovníka, ktorými bola preukázaná fixácia maloletého na neho ako aj to, že

jeho prítomnosť je pre maloletého nevyhnutná. Ak si súd ustálil, že prítomnosť matky je pre maloletého nevyhnutná, nie je zjavné, prečo nevyhovelo aspoň jeho návrhu (konanie pod sp. zn. 38P/90/2020), aby maloletého matka vrátila do miesta jeho obvyklého pobytu a zdržala sa jeho ďalšieho presťahovania. S ohľadom na predchádzajúce plány matky presťahovať sa do Bratislavy a prenajať si byt (uvedené ešte v návrhu zo dňa 25.03.2020) bolo na rozhodnutí matky vytvoriť stav, kedy by sa vrátila s maloletým, našla by si iný nájom (ak sa chcela presťahovať), čím by bolo možné v záujme maloletého realizovať jeho právo na rovnocennú a rovnoprávnú starostlivosť zo strany oboch rodičov. Zdôraznil, že rodinný dom v J. je v spoluvlastníctve oboch rodičov, čiže matka mala kde bývať a nebola nútená sa odsťahovať, kým sa im nepodari vyriešiť otázku starostlivosti o maloletého. Uviedol, že napriek ukončeniu partnerského vzťahu spolu dokázali komunikovať a spoločne sa starali na základe zaužívaných pravidiel o maloletého ďalej. Ak s matkou neriešili ich rozchod a otázku predaja domu, tak v zásade žili vedľa seba ako kamaráti, komunikovali spolu a dokonca ešte 20.04.2020 boli spolu s maloletým na výlete (sms komunikácia s matkou z posledného obdobia). Uviedol, že v čase šetrenia ÚPSVaR v mieste ich bydliska bol medzi nimi konflikt, avšak z dôvodu, že matka mu v danom čase oznámila svoje rozhodnutie odsťahovať sa s maloletým do T.. Pokiaľ súd pri rozhodovaní zobral do úvahy tvrdenia matky o plačlivosti maloletého počas realizovania striedavej osobnej starostlivosti v roku 2019, uviedol, že jej dôvodom nebol spôsob striedavej starostlivosti o maloletého, ale zrejme to, že v roku 2019 sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti, začala žiť s iným mužom a o maloletého sa starala pre maloletého v neznámom prostredí, zároveň sa maloletý učil odlúčeniu od rodičov, keďže v danom období vo veku dvoch rokov nastupoval aj do škôlky. Naopak bol to on, kto bol zo strany učiteľiek v materskej škôlke opakovane kontaktovaný, ak vznikol akýkoľvek problém s tým, že maloletý veľakrát za ním plače (komunikácia s učiteľkou v škôlke z tohto obdobia). Doplnil, že postupom času striedavá osobná starostlivosť prebiehala tak, že maloletý trávil viac času s ním ako s matkou, a to až do obnovenia ich vzťahu. V prípade, že by mala matka za to, že plačlivosť akokoľvek súvisí s jej odlúčením od maloletého v tomto veku, situácia by sa prirodzene nevyvinula tak, že on zabezpečoval starostlivosť o maloletého vo väčšom rozsahu (komunikácia medzi rodičmi v období prvej realizovanej striedavej osobnej starostlivosti). Poukázal na komunikáciu obsahujúcu list od p. S. Y. starej matky zo strany matky, kde uviedla, že je zodpovedný, starostlivý otec, ktorý sa o syna dokáže postarať po každej stránke. Aj vzhľadom k tomuto vyjadreniu starej matky maloletého sú jej aktuálne vyjadrenia o ňom zjavne zavádzajúce (sms komunikácia medzi ním a p. S. Y.). Pokiaľ súd prihliadol na to, že matka je s maloletým na predĺženej rodičovskej dovolenke z dôvodu jeho zdravotného stavu uviedol, že súd mal k dispozícii správu kolízneho opatrovníka, kde obaja rodičia potvrdili, že zdravotný stav maloletého je dobrý, z ich tvrdení, ako aj z potvrdenia z materskej škôlky je zjavné, že maloletý navštevuje materskú škôlku, od 15.10.2018 na celodennú starostlivosť a pred tým navštevoval aj jasle. Okrem toho je zjavné, že napriek predĺženej rodičovskej dovolenke matka pracovala, maloletý navštevoval škôlku, a teda matka fakticky nezabezpečovala starostlivosť o maloletého z dôvodu jeho zhoršeného zdravotného stavu. Súd prvej inštancie preto na základe vykonaných dôkazov prišiel k nesprávnym zisteniam, že existencia predĺženej rodičovskej dovolenky a s tým súvisiace poberanie príspevku, z ktorého je uhrádzaná súkromná škôlka je dôvodom pre zverenie maloletého do starostlivosti matky. Uviedol, že maloletý bol v období novembra/decembra 2019 častejšie chorý, avšak bol to on, kto zabezpečoval jeho starostlivosť, keďže matka bola v skúšobnej dobe, a preto sa z práce nechcela uvoľňovať. Mal za to, že súd prvej inštancie vydal rozhodnutie v rozpore so záujmom maloletého, keď jeho zverením do starostlivosti matke odobril jej jednostranné svojvoľné konania a to presťahovanie maloletého na druhý koniec republiky, do takej vzdialenosti, ktorá ho vylučuje z možnosti zabezpečovania výchovy a starostlivosti o maloletého ako aj bežného kontaktu s maloletým. S ohľadom na relevantné dôkazy, z ktorých súd mohol v konaní vychádzať, nie je možné, aby takéto konanie matky poživalo akúkoľvek právnu ochranu. Zmena bydliska dieťaťa je podstatná vec, o ktorej sa majú rodičia dohodnúť. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že zverením maloletého do starostlivosti matky sledoval stabilizovanie výchovného prostredia maloletého uviedol, že takéto jeho rozhodnutie je v rozpore s jeho predchádzajúcimi rozhodnutiami vo veci tých istých účastníkov, kedy nezohľadnil bezodkladnú potrebu poskytnutia potreby zachovania stability sociálneho a výchovného prostredia maloletého, ktoré narušila matka. Poukázal aj na to, že ako následok jednostranného rozhodnutia a konania matky súd preniesol miestnu príslušnosť na Okresný súd Košice. Namietal, že súd prihliadol na nepravdivé a neosvedčené tvrdenia matky, keď mal súčasne k dispozícii správu kolízneho opatrovníka, z ktorej vyplýval spôsob výkonu jeho starostlivosti o maloletého, ich blízky vzťah a veľmi silné citové puto, ako aj vyjadrenia maloletého o tom, že v noci spáva s tatinkom. Okrem toho súd prvej inštancie mal k dispozícii aj správu z materskej škôlky, ktorá rovnako potvrdila silnú citovú naviazanosť medzi ním a maloletým. Tvrdenia matky o jeho agresívnej, manipulatívnej povahe považoval za zavádzajúce a

nepravdivé. Priznal, že v minulosti riešil s odborníkom problém so žiarlivosťou, s cieľom nájsť riešenie na udržanie ich vzťahu, ktorú ukončil po závere psychológa, že nebol dôvod ďalej pokračovať, po osvojení si techniky na zvládanie žiarlivostných prejavov. Matkou spomínané agresívne a manipulatívne prejavy otca sú však v úplnom rozpore s jeho povahovými črtami, správaním a konaním. Práve naopak, on sa snažil konfliktom s matkou vyhýbať a vždy bol ten, čo jej vo všetkom vychádzal v ústrety, nakoľko ako ultimátny argument matka vždy uviedla, že ak nebude po nej, zoberie sa s maloletým a pripraví ho o neho (čestné vyhlásenia osôb ktorí ich poznajú E. N., K. E., C. T., B. Kandráčovej). Matkou uvádzané informácie, že mu nebude brániť v styku a uvedomuje si jeho potrebu v živote maloletého považoval za účelové, keď ňou navrhovaný rozsah styku je v rozpore s faktickým stavom starostlivosti, ktorú dovtedy vykonával. Odôvodnenosť jeho obáv a pravdivosť jeho tvrdení o vyhrážkach matky o zamedzení mu kontaktu s maloletým, osvedčuje aktuálne po tom, čo matka odišla s maloletým do Košíc, podmieňovanie jeho styku s maloletým jej prítomnosťou. Matkou uvádzaný „strach“ z toho, čoho všetkého je schopný, je účelové vyjadrenie matky s cieľom navodiť dojem existencie vymyslenej hrozby. Právo styku obsahuje v sebe právo rozhodovať o tom, kde bude rodič s maloletým a čo s ním bude robiť. Namietal skutočnosti popísané matkou o víkendoch 09. - 10.05, kedy mu matka zabránila ísť s maloletým na výlet a maloletý si to želal, čo smerovalo aj za prítomnosti matkinej matky k vyhroteniu celkovej situácie, ktorá sa odohrala pri jeho návšteve maloletého v T.. Pokiaľ ide o matkou predložené čestné vyhlásenie pani J. N. uviedol, že nemôže mať žiadnu relevanciu, nakoľko v ňom opakuje len tvrdenia matky a ide o vyhlásenie tretej osoby o skutočnostiach, pri ktorých nebola a nemá ich z vlastného pozorovania. Pokiaľ ide o plnenie si jeho vyživovacej povinnosti k maloletému uviedol, že do času odchodu matky zo spoločnej domácnosti si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému vždy a riadne plnil, obaja s matkou hradili náklady v súvislosti s maloletým a domácnosťou. Uviedol, že matka v návrhu neosvedčila a súd nemal a nemohol mať ani len za osvedčené, že si vyživovaciu povinnosť k maloletému prestal plniť, keďže v čase rozhodovania súdu neuplynulo ani 15 dní od odsťahovania sa matky zo spoločnej domácnosti.

4. Matka a kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu otca nepodali.

5. Odvolací súd vykonal dokazovanie obsahom pripojených všetkých spisov týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletého J. E., nar. XX.XX.XXXX, vedených na Okresnom súde Bratislava III : sp. zn. 39P/50/2020, 39P/73/2020, 39P/77/2020, 38P/90/2020, ako aj 39P/50/2020.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), považujúc odvolanie otca za dôvodné, stotožniac sa s právnou a skutkovou argumentáciou v ňom uvedenou.

7. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením, či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Neodkladné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu, však musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Odvolací súd po preskúmaní danej prejednávanej veci obsahom spisu, ako aj pripojených spisov týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletého J. E., vedených na Okresnom súde Bratislava III dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa uvedenými zásadami neriadil, s jeho názorom o splnení podmienok na dočasnú úpravu pomerov v zmysle návrhu matky sa nemohol stotožniť. Tým, že v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti sú súdy povinné poskytnúť maloletým deťom zvýšenú ochranu, ktorá vyplýva ako z príslušných ustanovení Zákona o rodine, tak aj z príslušných článkov Dohovoru o právach dieťaťa, pochybil súd prvej inštancie, keď v záujme ochrany práv maloletého, vzhľadom na obsah podaných návrhov rodičov na nariadenie neodkladných opatrení a pripojených listín (sp. zn. 38P/103/2020 a sp. zn. 38P/90/2020), vrátane aktuálnej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, zo dňa 06.05.2020, o rodinných pomeroch maloletého a zistených skutočnostiach, o ktorých síce jednotlivito, ale v rovnaký deň (13.05.2020) rozhodol bez ďalšieho komplexného skúmania celkovej rodinnej situácie, vyhovel návrhu matky, rešpektujúc jej konanie (oznámenie otcom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec dňa 04.05.2020) a síce, že matka napriek jeho nesúhlasu presťahovala maloletého do T.. Súdu prvej inštancie, je tiež potrebné vytknúť postup, ktorým bez splnenia podmienok § 112 ods. 1, 2 CMP, v ten istý deň vydal aj uznesenie 39P 50/2020-72 zo dňa 13.02.2020 a preniesol miestnu

príslušnosť vo veci samej na Okresný súd Košice I, z ktorého obsahu vyplýva, že akceptoval matkou svojvoľné prehlásenie trvalého pobytu maloletého do T., ktorého posledné bydlisko založené zákonným spôsobom a to dohodu rodičov, ako aj jeho trvalý pobyt do jej odchodu najneskôr dňa 04.05.2020 bol v J., P. XX. Súd prvej inštancie v uznesení o prenesení miestnej príslušnosti vychádza aj zo svojho uznesenia zo dňa 13.05.2020, č.k. 39P/103/2020 -34, ktorým dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matke, ktoré v čase prenesenia miestnej príslušnosti jednak nebolo právoplatné a jednak samo osebe nezakladá právny stav majúci za následok splnenie podmienok § 112 CMP.

8. V danej prejednávanej veci odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade matka svojím konaním bez súhlasu druhého rodiča konala v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, keď len na základe svojvoľného rozhodnutia presťahovala maloletého do T., obmedzila výkon rodičovských práv a povinností otca a porušila právo maloletého na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, doposiaľ aj fakticky vykonávanú. Takýmto konaním bez zjavného dôležitého dôvodu, alebo snahy nájsť iné prijateľnejšie riešenie, vyňala maloletého z doterajšieho sociálneho a rodinného zázemia a premiestnila ho do takej vzdialenosti, ktorá znamená úplné odňatie maloletého z prirodzeného výchovného vplyvu otca, s následkom vážneho poškodenia ich vzájomných blízkych citových väzieb, ktoré môžu vzhľadom na útlý vek maloletého, viesť v krátkej dobe k postupnému odcudzovaniu. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z ničím nepodložených tvrdení matky a nie z objektivizácie rodinných pomerov na základe správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec zo dňa 06.05.2020, v ktorej v čase šetrenia, pred odchodom matky zo spoločnej nehnuteľnosti a domácnosti v J. do Košíc, bola potvrdená starostlivosť o maloletého zo strany obidvoch rodičov, tak po finančnej, ako aj emočnej stránke (aj matkou deklarované rozhodnutie odsťahovať sa s maloletým do T.), ale najmä skutočnosť, že okrem k matke, má maloletý aj k otcovi vytvorené silné citové puto, maloletý sa počas návštevy často obracal na otca a potvrdil, že zaspáva, aj spáva s tatinkom. Tak ako na strane matky, ani na strane otca neboli zistené nedostatky v starostlivosti o maloletého práve naopak, a dôvodom pre vyhovieť návrhu matky, nemôže byť ani jej predĺžená rodičovská dovolenka, či zdravotný stav maloletého, keď z obsahu spisu vyplýva, že maloletý navštevuje predškolské zariadenie od 15.10.2018 a matka pracovala. Za takto doposiaľ osvedčeného skutkového stavu a rodinných pomerov maloletého, existujúcich do odchodu matky s maloletým zo spoločnej domácnosti, nemožno uzavrieť, že len rozhodnutie matky a partnerské nezhody rodičov, či dokonca ich rozhodnutie ukončiť svoj vzťah, odôvodňujú rozhodnutie o dočasnom zverení maloletého do osobnej starostlivosti matke. V danom prípade teda neboli splnené ani podmienky § 367 CMP, hoci súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí naň odkazuje, aj keď v jeho zmysle nerozhodoval. Tu odvolací súd udáva, že v danom prípade nielenže neboli splnené podmienky § 325 ods. 1 CSP pre vydanie rozhodnutia v matkou požadovanom smere, ale ani existencia žiadnej bezprostredne hroziacej ujmy pre maloletého, alebo akékoľvek jeho ohrozenie. Odvolací súd dáva takto do pozornosti súdu prvej inštancie novelu procesného kódexu, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého § 325, je už súd povinný vyhodnocovať potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov. Odvolací súd tiež poukazuje na ustanovenie § 35 Zákona o rodine upravujúceho rozhodovanie súdu pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ktorými sú okrem iného aj zmena bydliska dieťaťa, či výber školského zariadenia a i. V prípade takejto nezhody rodičov je neprípustné svojvoľné rozhodovanie o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností len jedným z nich. Dôvody konania matky prezentované v jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj správanie sa otca voči nej, či maloletému, zdravotný stav maloletého, spôsob doposiaľ realizovanej starostlivosti o maloletého zo strany otca, odvolací súd považoval z časti za neosvedčené aj za účelové, ktoré sa otcovi v jeho odvolaní podarilo v zásadnej miere spochybníť. Odvolací súd vyjadruje názor, že vzhľadom na pomery v rodine nastolené svojvoľným odchodom matky s maloletým z J. do T., je zrejmé, že takto eskalovaná situácia medzi rodičmi vedie len k ďalším hádkam a sporom, za ktoré sú však zodpovední obaja rodičia rovnako. Odvolací súd takéto konanie matky hodnotí ako necitlivé, v príkrom rozpore so záujmom maloletého, ktorý sa zo dňa na deň ocitol v situácii, v ktorej sa má vyrovnávať nielen s rozchodom rodičov, ale najmä so stratou stability, vytvárajanej od jeho narodenia, na báze jeho blízkeho vzťahu s otcom, ktorého existencia sa v konaní nepochybne potvrdila. Z vykonaného dokazovania pred odvolacím súdom taktiež vyplynulo, že matka je menej spolupracujúcim rodičom, keď aj za uvedenej situácie odmieta umožniť otcovi čo najširší možný styk s maloletým, ktorý podmieňuje svojou prítomnosťou, o čom svedčí jej návrh vo veci samej o úprave styku otca s maloletým (spolu 17 hodín mesačne). Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým podľa § 366 CMP určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého v nevyhnutnej miere, odvolací súd na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie nezistil z návrhu matky a ani pripojených listín zákonné podmienky pre jeho splnenie, keď matka skutočnosť, že

si otec dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému neplnil, neosvedčila tak v čase podania návrhu a ani v odvolacom konaní. Vzhľadom na aktuálnu vzdialenosť bydlísk rodičov a zabránenie otcovi pokračovať v starostlivosti a výchove o maloletého s maximálnym obmedzením, aj jeho kontaktu s maloletým, nereálne vyznieva odporúčanie súdu prvej inštancie o absolvovaní mediácie za účelom dosiahnutia rodičovskej dohody, či jeho návrh na párovú terapiu rodičov.

9. Odvolací súd vzhľadom na všetky okolnosti daného prejednávaneho prípadu, berúc do úvahy záujem maloletého dieťaťa ako najvyšší princíp, sa zo závermi a postupmi súdu prvej inštancie, poukazujúc na okolnosti vyplývajúce z celého spisového materiálu vo veci maloletého J., vedeného na Okresnom súde Bratislava III nestotožnil, návrh matky a v ňom uvedené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za nedôvodné a neosvedčené. Odvolací súd apeluje na matku, aby rešpektovala najlepší záujem maloletého J., pre ktorého je blízkosť jeho otca v jeho živote nevyhnutná a potrebná, aby aj v spolupráci s otcom, za účelom dosiahnutia reparácie aktuálneho, pre maloletého nežiaduceho stavu, ktorého pretrvávanie by mohlo mať pre neho z dlhodobého hľadiska nenapraviteľné negatívne dôsledky, nevyhnutne spolu začali hľadať nové riešenia.

10. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).